

TÂM SỰ MÙA XUÂN

Xuân,
Nắng đẹp lắm phải không?
Là hoàng hậu Rồng Tiên chúc nữ
Hay Lão thần mang lộc xuống trần gian

Là em,
Là thơ
Nghĩa mẹ đợi chờ,
Và tình yêu mơ ước mãi
Nối vòng tay, môi lụa rãi hương trầm

Chừ vạn dặm
Ta ngồi nghe Xuân đến,
Quê hương thay áo lộc, nụ hoa thân
Xác pháo đầy sân
Nhìn câu đối: “Đuổi thằng bần khỏi ngõ”
Vương vấn nỗi lòng
Hồn thơ rạo rức
Đời trăm năm, xin được một lần

Trên đất lạ,
Bạn bè còn năm bảy đứa
Đón giao thừa, kể chuyện tình xưa
Đứa còn, đứa mất...
Đếm tuổi đời, tóc bạc trắng như mưa

Chén trà,
Ly rượu
Nhấp môi mừng, xuân trẻ mãi trong tôi
Tại sao mây khóc
Sao không cười cho trẻ lại đôi mươi.

Sài Gòn ơi!
Tay người, tay ta chờ nắm lại
Trong xuân về, môi ngọt nói lời thương
Trời thế kỷ, đừng vương hồng áo cũ
Tết quê hương, xin đúng nghĩa rồng vàng.

Lan Cao

